

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616205101
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616205101.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Táne Veščičíkovej v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, právne zastúpený: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s.r.o., Prievozská 4/B, Bratislava, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: J. V., B.. XX.XX.XXXX, X. I. XX/XX, U.Á. B. P. právne zastúpená: Mgr. Juraj Berčo, advokát, Zimná 59, Spišská Nová Ves, o 22.418,08 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová ves č.k. 10C/37/2016-53 z 03. 11. 2016 rozhodol

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutej časti vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.769,90 eur tak, že v tejto časti žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 22.418,08 eur s úrokom vo výške 6,98 % ročne zo sumy 14.483,86 eur od 24. 03. 2016 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 18.402,54 eur od 24. 03. 2016 do zaplatenia, všetko v splátkach po 150,- eur mesačne, počnúc mesiacom december 2016, vždy do posledného dňa v mesiaci do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenie zostatku nesplateného úveru poskytnutého žalovanej na základe zmluvy o úvere č. XXXXXX uzavretej 10. 10. 2011 o poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 18.500 eur na kúpu nehnuteľnosti.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobcom poskytnuté peňažné prostriedky žalovanej vo výške 18.500,- eur boli určené na kúpu nehnuteľnosti rodinný dom V., U.. Č.. XXX B. L.. S. Č.. XXX H. L.. S. Č.. XXX - Z. L. H. B. C. P. XXX T., L.. S. Č.. XXX - Z. C. P. XXX T., Z. B. I. Č.. XXX, vydaného Správou katastra G. U., v katastrálnom území V. V čl. III. zmluvy bolo dohodnuté, že úver bude úročený úrokovou sadzbou vo výške 6,96 % (správne 6,98 % - poznámka odvolacieho súdu) p.a. do 28. 10. 2014, v čl. VI. zmluvy bolo dohodnuté, že dlžník úver splatí najneskôr do 18 rokov od termínu jeho čerpania. Celková výška splátky bola dohodnutá na sumu 150,55 eur a podľa čl. VII. zmluvy dlžník sa zaviazal zabezpečiť úver zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam v prospech banky. V dôsledku nedodržania platobnej disciplíny dohodnutej v zmluve žalobca v súlade s čl. IX. bod 8 zmluvy určil predčasnú splatnosť úveru v celkovej výške 18.937,78 eur do 28. 08. 2013. Na základe záložnej zmluvy z 10. 10. 2011 žalobca realizoval výkon záložného práva dražbou, ktorá sa uskutočnila 11. 03. 2015 a bol ňou dosiahnutý výťažok z predaja vo

výške 5.625,- eur, náklady dražby boli vo výške 2.385,55 eur a na uspokojenie nárokov žalobcu bola daná čiastka 3.239,45 eur. K 23. 03. 2016 dlh žalovanej bol vo výške 22.418,08 eur, pozostávajúci z istiny vo výške 14.483,86 eur, riadneho úroku vo výške 3.769,90 eur, úroku z omeškania vo výške 4.015,54 eur a poplatkov vo výške 148,78 eur.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z., § 67 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z., § 68 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z., vychádzajúc z vykonaného dokazovania, mal preukázať, že žaloba bola podaná dôvodne. Strany sporu uzavreli platnú zmluvu o hypotekárnom úvere, žalovaná úver nesplácala riadne a včas, čím porušila podmienky dohodnuté v zmluve, preto žalobca pristúpil k jeho zosplatneniu, čo bolo oznámené listom z 29. 08. 2013, následne pristúpil k realizácii záložného práva a po odpočítaní finančnej čiastky, ktorá bola získaná dražbou, výška dlhu bola vyčíslená na 22.418,08 eur. Žalovaná nenamietala nárok žalobcu, žiadala o povolenie splátok z dôvodu, že nie je schopná sumu uhradiť naraz, iba v splátkach po 150 eur mesačne. Z uvedených dôvodov žalobe v celom rozsahu vyhovel. Čo sa týka úrokov z omeškania, vychádzal z § 369 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1 nar. vl. č. 21/2013 Z.z., základná úroková sadzba ECB v rozhodnom období bola 0,5 %, čo po zvýšení je 9,5 %. Vychádzajúc zo zásady, že nárok na úroky z omeškania vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie, keďže ide o objektívnu zodpovednosť, povinnosť zaplatiť úrok z omeškania vyplýva priamo zo zákona mal za to, že žalobcovi prináležia aj požadované úroky z omeškania, ktoré nepresahujú zákonom stanovenú výšku.

5. O povolení splatiť dlžnú sumu v splátkach rozhodol súd podľa § 232 C.s.p.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. s prihliadnutím na ust. § 262 ods. 1, 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalobca bol v konaní úspešný, priznal mu plnú náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku, a to v časti výroku, ktorým bolo vyhovené žalobe o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.769,90 eur, t.j. v časti povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania zo sumy prevyšujúcej čiastku 14.483,86 eur a proti výroku o trovách konania podala včas odvolanie žalovaná, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, h/ C.s.p. Navrhla v tejto časti rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok v napadnutej časti, žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne nad sumu 14.483,86 eur zamietnuť a o trovách konania rozhodnúť pomerne podľa pomeru úspechu a neúspechu strán sporu. Zároveň sa domáhala náhrady trov odvolacieho konania. Zdôraznila, že rozsudok nenapáda v časti istiny o zaplatenie 22.418,08 eur, v časti o povinnosti zaplatiť úrok vo výške 6,98 % ročne zo sumy 14.486,86 eur od 24. 03. 2016 do zaplatenia a o povinnosti zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 14.483,86 eur, to všetko v splátkach po 150 eur mesačne. Namietala správnosť rozhodnutia súdu, ktorý jej uložil povinnosť zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 18.402,54 eur s prísl. z dôvodu, že sadzba úroku nie je sporná, sporná je podľa nej iba suma, z ktorej má byť úrok z omeškania hradený. Poukazovala na tú skutočnosť, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, z čoho je tvorená suma 18.402,54 eur, z ktorej bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania. V tejto časti považovala rozsudok za nepreskúmateľný. Prihliadajúc na obsah odôvodnenia domnievala sa, že táto čiastka je tvorená dlžnou istinou 14.483,86 eur a sumy 3.769,90 eur predstavujúcej dlžný zmluvný úrok v sadzbe 6,98 % ročne, kapitalizovaný za obdobie od poskytnutia úveru. Za takýchto okolností podľa nej súd žalobcovi priznal úrok z omeškania tak z dlžnej istiny, čo nenamietala, ale aj z riadneho zmluvného úroku kapitalizovaného za obdobie od poskytnutia úveru, ktorú skutočnosť namietala, nakoľko priznanie tzv. úroku z úroku (príslušenstvo z príslušenstva) považovala za rozpor s hmotným právom. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok NS ČR sp. zn. 33Cdo 2041/2008 z 22. 7. 2010, časť odôvodnenia tohto rozhodnutia citovala. V prípade úspechu v odvolacom konaní mala za to, že v konaní bude v časti úspešná, čo je potrebné zohľadniť aj pri rozhodovaní o trovách konania. Zdôrazňovala, že tento prípadný úspech v konaní by bol z pohľadu trov konania blížiaci sa k zanedbateľnému úspechu, v tomto prípade ale je dôvodné pomerovať s úspechom žalobcu v konaní aj tento prípadný úspech žalovanej, keďže vzhľadom na vysoké trovy konania v absolútnom čísle aj toto zohľadnenie hrá pre žalovanú významnú rolu. K odvolaniu pripojila rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Cdo 2041/2008.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok v celom rozsahu potvrdiť. Poukazujúc na § 1 ods. 4 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z., na účel, pre ktorý bol úver poskytnutý (kúpa nehnuteľnosti),

mal za to, že v danom prípade ide o tzv. absolútny obchod. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/59/2016 z 27. 05. 2016, časť ktorého citoval. Tvrdil, že predmetná zmluva sa riadi dispozitívnymi zásadami obchodného práva, pričom neexistuje zákonné ustanovenie, ktoré by zakazovalo úročiť nesplatený zmluvný úrok s úrokom z omeškania. Zdôrazňoval, že neúročí úrokom z omeškania úrok z omeškania, ktorá povinnosť žalovanej vyplýva priamo zo zmluvy, podľa ktorej v prípade omeškania s plnením platiť úroky z omeškania v zákonnej výške z celej aktuálne splatenej dlžnej sumy vrátane neuhradených zmluvných úrokov. Vychádzajúc z § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka zastával názor, že povinnosť žalovanej platiť úrok z omeškania z nezaplateného úroku bola stanovená priamo v zmluve a rovnako tak tento záväzok vyplýva priamo zo zákona. Poukazoval na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 143/98. Námietku o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia považoval za nedôvodnú v celom rozsahu. Z jeho podaní je zjavné, čím je tvorená požadovaná čiastka a následne priznaná a súd to uvádza priamo v bode 1. napadnutého rozsudku. Takisto z vyjadrení žalovanej aj zo znenia odvolania je zjavné, že má jasnú vedomosť o svojom dlhu a tiež je schopná bez akýchkoľvek pochyb ustáliť v akom rozsahu sú priznané úroky z omeškania požadované zo samotnej istiny a v akom rozsahu úrok z omeškania zo zmluvných úrokov, t.j. o napadnutú časť rozsudku. Rozhodnutie súdu považoval za vecne správne, skutkový stav bol správne zistený a súd aplikoval príslušné hmotnoprávne normy.

9. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej bolo advokátovi žalovanej doručené 14. 12. 2016.

10. Výrok rozsudku, ktorým žalovaná bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi 22.418,08 eur s úrokom vo výške 6,98 % ročne zo sumy 14.483,86 eur od 24. 03. 2016 do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 14.483,86 eur od 24. 03. 2016 do zaplatenia, všetko v splátkach po 150 eur mesačne nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatný a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „C.s.p.“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je iba čiastočne dôvodné (čo do zaplatenia úroku z omeškania).

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 09. 11. 2017 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 206, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 02. 11.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 C.s.p., § 378 ods. 1 C.s.p. a § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu bola iba správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.769,90 eur, predstavujúcu výšku riadneho úroku vyčísleného v žalobnom návrhu.

14. Súd prvej inštancie vychádzajúc z § 369 Obchodného zákonníka mal za to, že žalobcovi prináleží úrok z omeškania aj z uvedenej čiastky.

15. Žalovaná namietala odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP, t. j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

18. Rozhodnutie súdu prvej inštancie má všetky náležitosti vyplývajúce z § 220 ods. 1,2, C.s.p.

19. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod je naplnený.

21. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so plnením peňažného záväzku alebo jeho časti vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

22. Podľa § 120 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

23. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v ods. 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa tohto ustanovenia, riešia sa podľa predpisov Občianskeho práva.

24. Ustanovenia Obchodného zákonníka neupravujú pojem príslušenstva pohľadávky, preto v súlade s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka pri posudzovaní otázky, čo je príslušenstvom pohľadávky je potrebné vychádzať z cit. § 121 ods. 3 OZ.

25. Zmluvu o úvere je potrebné považovať za peňažný záväzkový právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splatiť záväzok. Peňažný záväzkový právny vzťah je v právnej teórii chápaný ako hlavný alebo vedľajší. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak je jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej finančnej čiastky. Vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Úrokovým záväzkovým právnym vzťahom je záväzok buď zmluvný alebo zákonný zaplatiť veriteľovi určitú pomernú časť, spravidla určenú percentuálnou sadzbou peňažného záväzku hlavného. Tak Občiansky, ako aj Obchodný zákonník rozoznávajú úroky a úroky z omeškania. Úroky z omeškania majú povahu sankcie za omeškanie dlžníka s plnením záväzku. Podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ust. § 121 ods. 3 OZ, ako už bolo vyššie uvedené, platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania sú teda podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky, ktorým sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu a jeho všeobecné chápanie v právnej teórii rozumie peňažné plnenie, na ktoré má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, k zmene ktorého dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je ako už bolo vyššie uvedené vzťahom akcesorickým, jeho vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku zaniká aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva iba povinnosť uhradiť už vzniknuté úroky. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník túto možnosť mu nepriznávajú. Ani Obchodný ani Občiansky zákonník totiž nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (viď rozsudok NS ČR sp. zn. 35Odo 101/2002 z 24. 03. 2004). Taký istý záver vyplýva aj z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 33Cdo 2041/2008 z 22. 07. 2010).

26. Odvolaciemu súdu je známe rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 143/98, napriek tomuto rozhodnutiu, odvolací súd sa priklonil k záveru vyplývajúceho z rozhodnutí NS ČR sp. zn. 35Odo 101/2002 z 24. 03. 2004 a 33Cdo 2041/2008 z 22. 07. 2010 majú za to, že rozhodujúcou otázkou pre posúdenie, či žalobcovi prináleží úrok z omeškania zo sumy predstavujúcej výšku vyčísleného úroku z istiny je posúdenie, či úrok z istiny je príslušenstvom pohľadávky alebo nie, bez ohľadu na zmluvný vzťah medzi stranami sporu, pretože povinnosť zaplatiť úrok z omeškania vyplýva, ako to konštatoval aj súd prvej inštancie, priamo zo zákona, je sankciou a povinnosť zaplatiť sankčný úrok sa vzťahuje na nesplnenie hlavného záväzkového vzťahu, v danom prípade zaplatenie istiny, nie príslušenstva istiny.

27. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti tak, že žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 3.769,90 eur od 24. 03. 2016 do zaplatenia zamietol ako nedôvodný.

28. O nároku na náhradu trov celého konania (na súde prvej inštancie i odvolacieho) odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. Žalobca po rozhodnutí odvolacieho súdu mal neúspech v konaní iba v nepatrnej časti, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov celého konania voči neúspešnej žalovanej. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.), zohľadňujúc ust. § 251 C.s.p.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).